

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

KRISZTUS MEGSZÜLETETT - VAN JÖVŐNK!

Akár akarjuk, akár nem, mindannyiunk életét meghatározza egy csodálatos esemény, amelyhez jó és rossz egyaránt kapcsolódik. Valóra vált az a borzalmas prófécia, amelyről Jeremiás szólt: „Szó hallatszott Rámában, sírás és keserves jajgatás; Rákhel siratta az ő fiait, nem akart megvigasztaltatni az ő fiai felől, mert nincsenek.” (Jer. 31,15) Ez volt a betlehemi gyermekgyilkosság.

De a Jupiter és a Saturnus konjugációja azt a csodálatos örömet adta tudtul mindenkinek, hogy:

Eljött már, akit a szent atyák vártak,

A szent királyok, akit óhajtottak,

Kiről jövendőt próféták mondotak,

Nyilván szólottak. (315. dics. 4.)

Ez azt jelenti mind e mai napig, hogy az embernek lehetősége van kikerülni abból a mélységes szakadékból, amelyet önmagának keresett: a kárhozattól, amely a velejéig megromlott emberre vár.

A napkeletről érkező csillagjósok megsejtették ezt; a mezőn nyájukat legeltető pásztorok örömmel vették a hírt, és elindultak megkeresni a megszületett Megváltót. Majd néhány nap múlva két megaggott ember, Simeon és Anna örvendezni kezdtek, amikor megpillantották a csecsemőt Mária karján, mert tudták, hogy nem volt hiábavaló az imádságuk, de nem volt hiábavaló az életük sem, mert van jövő, s ez a jövő a megszületett Jézusban van. Ezért arra, aki hisz Isten megváltó művében, amely azt hirdeti,

hogy az ember visszajuthat az elveszített kegyelembe, az örökélet vár.

Nem sötét a jövő, nem katasztrófa sújtotta, kiégett, hamuval és porral borított földet kell magunk elé képzelnünk, amikor az idők végére gondolunk, hanem az új teremtést: mert Krisztusban Isten mindent újjáteremt. Ezt elsősorban azáltal cselekszi, hogy megváltoztatja a szív indulatát: akiben békétlenség volt,

abban békesség lesz,

akiben irigység volt, az megtanul adni, aki

irgalmatlan volt, az irgalmasságra indul,

aki elcsüggedt volt, annak a szívében

reménység lobban, aki elveszítettnek

érezte magát, az megtalált lesz.

Olyan világ lesz ez, ahol a farkas együtt

legel a bárányal, a fegyverekből

kapákat készítenek, és nem lesz

sehol pusztítás, hanem az Isten

dicsősége fog betölteni mindent.

Sokan talán azt mondhatják, hogy csodálatosan szép álmom ez, de sajnós, csak álmom! Tényleg csak elringatjuk magunkat ezzel? Vagy van ennek valós alapja is?

Amint annak idején a próféták szavát sokan nem vették komolyan, csak amikor a jelzett dolog bekövetkezett, ugyanúgy ma is sokan vannak, akik elengedik a fülük mellett Isten üzenetét.

Viszont mi - mint Isten hívő népe - az Ő Igéjének fényében kell, hogy éljük az e testben még hátralevő időt. Hiszem, hogy mindannyian erre igyekeztünk ebben az esztendőben is.

Most a karácsonyi ünnepkörben jó

A tartalomból:

2. oldal:

„Fogantaték Szentlélektől“

3. oldal:

Gyülekezeti könyvtár

4. oldal:

Könyvfigyelő

5. oldal:

Gyerekoldal

6. oldal:

Eseménynaptár

8. oldal:

Statistika

Eklézsiánk múltjából

lenne visszaemlékezni azokra az alkalmakra, amikor megpróbáltuk gyarló tehetségünknel fogva hirdetni szóban és cselekedetben egyaránt azt a csodálatos üzenetet, hogy Isten országa eljött közénk. Mivel próbáltuk ezt jelezni vagy megmutatni?

Nemcsak az istentiszteleti alkalmmal és bibliaórákkal, bár hiszem, hogy ezek is segítettek sokaknak békességre jutni, előbbre jutni a hitben, terheket lerakni. Sőt jó alkalmak voltak a lelki feltöltődésre.

De megpróbálkoztunk fájdalomt enyhíteni, terheket hordozni, segíteni. Volt, aki tolókcscit kapott, volt, aki meleg ételt, gyermekeink, ifjaink a táborokban együtt töltött idő örömét, a gyermekekkel foglalkozók a kicsinyek köszönetét. Távoli országok szerencsétlen beteget az elküldött csomagokba zárva szívünk szeretetét és

folytatás a 2. oldalon

„Fogantaték Szentlélektől”

Jézus Krisztus születését, a karácsonyi történetet, két evangélium, Mátéé és Lukácsé beszéli el nekünk. S bár a két elbeszélés nézőpontjuk különbözősége miatt sokban eltér egymástól, egy valamiben mégis ugyanazt mondják, mégpedig azt, amit mi is újra és újra megvallunk az Apostoli Hitvallást elmondva: Jézus „fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától”. Természetesen nem azt jelenti a hitvallás, hogy Jézus "vér szerinti apja" a Szentlélek volna, ebben az értelemben Jézusnak nem volt apja. A Szentlélektől való fogantatása azt jelenti, hogy élete a Lélek teremtő ereje által kezdődött el Mária méhében.

Az ún. modern szemlélet sok egyéb keresztyén tanításhoz hasonlóan két-ségbe vonta a Szentlélektől való fogantatás hitelességét is. A korunkat uraló világnézet szerint, aminek nincs párja a történelemben, azaz ami kívül esik a tapasztalatunkon, az nem is történhetett meg. „Csodák márpedig nincsenek”, mondják, s így Jézus is ugyanúgy fogantatott, ahogy minden más ember. A reformátusság pedig, amelyet a világ „felvilágosultabbnak” tart a katolikus egyháznál, tapasztalatom szerint könnyen hajlik arra, hogy ebben a kérdésben (is) engedjen, abban a hiszemben, hogy mellékes kérdésről van szó, amelynek vallása vagy tagadása döntően nem befolyásolja hitünket.

Erről azonban nemigen beszélhetünk. A Szentlélektől való fogantatás tanítása ugyanis Jézus személyének titkát mondja el nekünk. Egyszerre szól Jézus hozzánk való közelségéről és megközelíthetetlen egyediségéről. Jézus születése az Igének, magának Istennek testté létele, aki „ördögsalta, bús szívünket mennymagassból látni jött” (328. dicséret), mégpedig a szó legsúlyosabb értelmében: hordozni mindazt a terhet, amelyet hordoznunk kell.

A két evangélium pontosan azt írja le, amit a Zsidókhoz írt levél vizsgálásképpen az üldöztetéseknél kiszolgáltatott keresztyéneknek a következőképpen fogalmaz meg: Olyan főpapunk van (ti. Jézus), „aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt” (Zsid 4:15). S a kísértést itt nem csupán a rosszra való csábításként kell értenünk, hanem régi, teljesebb értelmében, megpróbáltatásként. Jézus átélte az emberi lét minden velejáráját. Elszenvedte a fájdalmakat is, amelyek végigkísérik az életünket, beleértve a megszületés fájdalmát. Mert bár nincs tudatos

emlékünk a születésünkről, József Attila szavaival: „a csecsemő is szenved, ha szül a nő”.

Jézus egy közülünk, s mégis teljesen egyedül. Nem abban az értelemben, ahogy minden embert egyedinek tekintünk. Minden ember személyiség, aki a maga sajátos tulajdonságaival és azok kamatoztatásával gazdagítja (rosszabb esetben szegényíti) a világot. Mindannyiunk közös sorsa azonban a bűn hatalma. S Jézus éppen ettől a hatalomtól volt szabad. Benne nem volt ereje a bűnnek.

Általános emberi tapasztalat, hogy nem csak elszenvedői, hanem cselekvői vagyunk a rossznak. Mégis hajlamosak vagyunk arra az illúzióra, hogy hatalmunk van a bűn felett: szabadon dönthetünk, hogy a jót vagy a rosszat választjuk. De ez a vélt szabadság csak önáltatás. Vajon ki az, aki választhatna az egészséges és mérgezett alma között, az utóbbit választaná? És

mégis, sokszor számunkra is megmagyarázhatatlan módon újra és újra a mérgezetten választjuk. Azzal magyarázkodunk, hogy nem vettük észre a mérget, de talán inkább arról van szó, hogy mérgező nélkül már el se tudjuk képzelni az almát.

Az Úr azt mondja Kainnak még Ábel meggyilkolása előtt: „a bűn az ajtó előtt leleselkedik, és reád van vágyódása, de te uralkodjál rajta.” (1Móz 4:7). Ám a későbbiek, s nem csupán Kain életében, hanem az egész emberi történelemben, azt mutatják, hogy mennyire meddő ez az intés. Mintha a vérünkben lenne a rosszra való hajlam.

Jézus azonban úgy részesedett sorsunkban, hogy nem lett eggyé velünk a bűnben. Született Szűz Máriától, azaz egészen ember. De fogantatott Szentlélektől, s ez azt jelenti, hogy ugyanabban az ártatlanságban formáltatott, amelyben az első ember. Ami Kain számára, s egyben számunkra is meddő felhívás lehetett már csak, azt ő így beteljesíthette. Ártatlanságával legyőzte a bűnt, hogy uralkodjon rajta. Ez a győzedelmes ártatlanság az egyetlen reményünk, amelybe hittel belekapaszkodva mi magunk is megsabadulunk a fojtogató bűn átkától.

**Báti Péter
zsinati tanácsos**

KRISZTUS MEGSZÜLETETT - VAN JÖVŐNK!

együttérzését. Más szolgálattevők hálás pillantásokat, egy kézfogásba rejtett köszönetet. Mindenki megajándékozottnak érezheti magát, mert a legnagyobb ajándék a miénk: Isten szeretete.

Ez a szeretet indít minket arra, hogy a reánk következő esztendőben is még nagyobb örömezzünk és lelkesedéssel tudjuk hirdetni azt, hogy van jövőnk, van reménységünk, senki sincs kifelejtve Isten szeretetéből. Ennek a csodálatos szeretetnek megmutatását reánk bízta, s mi nem szeretnénk méltatlanok lenni. Ezért szeretnénk még jobban munkálkodni, felvállalva az elesettek, a magányosok, a segítségre szorulóknak ügyét.

Van egy nagy tervünk: egy olyan szeretetszolgálat megindítása, amely híven tükrözi a mi belső átformálódásunkat, és azt a reménységet, amely meg nem szegényít. Ez pedig nem más, mint egy szeretetközpont kiépítése és abban a szolgálatok végzése. Egy olyan menedékhely létrehozása, ahová jöhetnek idősek, fiatalok, betegek és egészségesek, megfáradtak és erejük teljében lévők egyaránt, tudván azt, hogy Isten számunkra olyan jövőt készített, ahol ezek a különbségek nem lesznek, mert Isten szeretetében leszünk beteljesedve. Addig viszont egymás iránti szolgálatunk, megértésünk és lehajlásunk által érezzük meg egymással ennek az országnak jó ízét!

Van jövőnk, mert Isten nem mondott le rólunk. Velünk az Isten!

**Fazekas László
lelkipásztor**

Bemutkozik a gyülekezeti könyvtár

Kollégiumunk falai között sokrétű tevékenység folyik. Nemcsak a lelkeszi hivatal áll a gyülekezeti tagok rendelkezésére, hanem a káplánlakás egyik szobájában a könyvtár is. A könyvtár megbízott vezetőjével, Cséplő Bálint gondnok úrral készült az alábbi riport.

Mikor alakult a könyvtár?

Én inkább újjáalakulásról beszélnék, amely öt évvel ezelőtt, 1999-ben kezdődött. Közösségünkben azonban már régóta működik ez a szolgáltatás. Egy 1862-ben kiadott könyvben olyan bejegyzést találtam, amely 1865-ben kelt, s azt tudatja, hogy abban az esztendőben Székér Mihály uram volt a könyvtáros.

Öt esztendővel ezelőtt hogyan született az a gondolat, hogy a gyülekezetnek könyvtárra lenne szüksége?

A már meglevő könyvek „kényszerítették” a vezetőséget arra, hogy ez irányba is lépjenek. Ebben az időben határoztuk el, hogy a templomtoronyban a háború alatt felhalmozott könyveket rendszerezzük. Nagy szükség volt erre, hiszen néhai Galambos tiszteletes úr a pusztítás, majd a kommunista rezsim elől odamenekített sok száz könyvet. Ezek között a könyvek között voltak néhai Papp Gábor dunántúli püspök, valamint Fülöpp Zsigmond könyvei. Itt vártak a jobb időkre a Református Tanítóképző könyvtárának még meglevő példányai, valamint az 1897-ben alapított Komáromi Református Ifjúsági Egyesület könyvei is. Ezeknek a könyveknek sem a múlt idő, sem az adott körülmények nem kedveztek. Ezt az állapotot is orvosolni szerettük volna, de Fazekas tiszteletes úr több száz könyvet biztosított a Szabó Ervin Könyvtárból, valamint a Pro Hungaris Alapítványtól, amelyeket szintén el kellett helyeznünk. Így esett a választás az akkor üresen álló káplánlakás egyik szobájára.

A könyvtár könyvei tehát csupán ezekből a forrásokból származnak?

Nem. Közösségünket több magánszemély is megajándékozta személyes könyvtárának példányaival. Nagy becsben tartjuk néhai Juhász doktor hagyatékát. Néhai Galambos tiszteletes örökösei is könyvtárunkra bízták a magyar és idegen nyelvű teológiai könyveket. Kerekes József gondnok úr is több könyvet adott, amelyek a hittel, a vallással foglalkoznak. Kerekes testvérünk Antal József mérnök úrral együtt sokat segített a könyvek rendszerezésében is.

Vannak könyvek, amelyek kurióznak számítanak?

Hogy mások számára mi a kuriózum, azt nem igazán tudom. De számunkra a legértékesebbek azok a régi könyvek, amelyek valamilyen módon kapcsolódnak gyülekezetünk történetéhez.

Ide taroznak templomépítő lelkipásztoraink, Péczeli József és Mindszenty Sámuel könyvei. Péczelinek egy fordítása van meg: Az ótestamentumi ecclesia története. Ez a könyv a zsidó nép történetét dolgozza fel a Szentírás alapján. A Mindszenty által szerkesztett könyvet 1795-ben

'A KÖNYVEK A MI MESTEREINK: BOT, KEMÉNY SZAVAK ÉS HARAG NÉLKÜL TANÍTANAK. HA KÖZLEDEM HOZZÁJUK, NEM ALSZANAK, KÉRDEZEM ŐKET, ÉS FELELNEK. HA FÉLREÉRTED ŐKET, NEM DUZZOGNAK, HA TUDATLAN VAGY, NEM NEVETNEK KI. SZOLGÁLATUK VISZONZÁSÁUL NEM KÍVÁNNAK MÁST, MINT VALAMI SZERÉNY KIS ZUGOT HAJLÉKOD CSENDJÉBEN.'

PERLAKI

adták ki, s egyfajta „dictionarium”, betűrendes „szótár”, vagy inkább lexikon híres tudósok és művészek életrajzával és munkásságuk jellemzésével. Jó tudni, hogy Komáromnak a múltban ilyen tudós pásztorai voltak. Van még egy kedves könyv, a Komáromi Csipkés György által Hanoviában, 1685-ben kiadott Biblia. A Szentírás szövege után megtalálhatók a Szenci Molnár által fordított zsoltárok is. Milyen hatalmas dolog volt az az előrelátás eleinktől, hogy a biblia szövegével együtt a lélekemelő zsoltárok is a hívek rendelkezésére álltak az ellenreformáció tombolásának idejére! Ezek a könyvek (a Hungaricákkal együtt) nem kölcsönözhetőek, de megtekinthetők.

Az olvasókat bizonyára érdekli, hogy hány könyvük van, és vannak-e régi folyóiratok, újságok.

A könyvtár áll, és a régi újságok közül a Komáromi Lapok szinte hiánytalanul meg

vannak. Az Komáromi Lapok első száma 1880. július 3-án jelent meg. Az egyházi lapok közül az Igazság és élet - folyóirat lelkipásztoroknak és gyülekezeti vezetőknek - több példányszáma megtalálható. A gyülekezet lapja, a Kis Tükör minden példányszáma évfolyamok szerint bekötte az érdeklődők rendelkezésére áll. Vannak egyházmegyei jegyzőkönyvek, a leánykör jegyzőkönyvei, a reünio (ref. ifjúság) szervezetének jegyzőkönyvei. Mindezeket hasznosan forgathatják az egyházi életünk után érdeklődők.

Mit ajánlana a szélesebb olvasótábor számára?

Legkeresettebbek eddig is talán a szépirodalmi könyvek voltak. Megtalálhatók Jókai, Mikszáth, Móricz Zsigmond összes művei. A világirodalom klasszikusai is mind megvannak: Shakespeare, Dosztojevszkij, Victor Hugo. Ezekon kívül az idősebbek által kedvelt Fekete István, Pasuth László, Szabó Magda, Szilvási Lajos, Pons du Terrail, Montepin Xavér és Jósika Miklós kötetei is megvannak. Szeretettel várjuk az olvasni szerető ifjúságot is, hiszen minden kötelező olvasmány megtalálható könyvtárunkban.

Milyen jövőbeli elképzelések vannak a könyvtárt illetően?

Lehetséges, hogy majd költözik a könyvtár gyülekezetünk egy másik helyiségébe, hiszen ide már egy kötetet sem lehet beprélni. Eddig bővítésre éppen ezért nem gondoltunk. De ha majd lehetőség lesz rá, szeretnénk feltölteni a könyvtárat a közelmúlt néhány értékes kiadványával is. Remélhetőleg a közeljövőben erre is sor kerülhet. Reménység szerint a nemrég beindult gyülekezeti kazettaszolgálat is helyet kaphat a könyvtár helyiségében.

Hisszük gyülekezeti életünknek ez a területe is fejlődik, s egyre többen kapnak kedvet az olvasásra. Gondnok úr munkájára pedig kérjük Isten áldását, hogy töretlen kedvvel és egészséggel viselhesse gondját közös értékeinknek.

Gondnok úr, köszönöm a beszélgetést!

A könyvtár nyitvatartási ideje:

Hétfő: 8,30 – 9,30

Csütörtök: 15,30 – 17,00

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Jer, magyar lantom...

Baróti Szabó Dávid emlékének ápolása Dunaradványon és Virten

Életútja Háromszék megyében, az erdővidéki Baróton indul 1739. április 10-én. Székelyudvarhelyen érettségizett, s 18 éves korában itt lépett be a jezsuita rendbe. Ettől kezdve élete egy rövid székesfehérvári, egri, nagyváradi és kolozsvári tarkózkodást leszámítva, a Felvidékhez kötődik. Rendjét Mária Terézia 1773-ban feloszlatja, ezután 4 évig világi papként tanít a komáromi gimnáziumban. A Pyber család jóvoltából ekkor ismerkedik meg Virttel, költészetének egyik jelentős ihletforrásával. 1777-től 22 éven át a Kassai Királyi Jogakadémia tanára. Egyik központi alakja lett Kazinczy Ferencsel és Batsányi Jánossal az országos kisugárzású kassai irodalmi szervezkedésnek. Terjedelmes verseinek csak igen kis része nyújt esztétikai élményt.

Legszilárdabb becsű műve a Kisded Szótár, amelyre nyelv-tudósaink lépten-nyomon hivatkoznak. A majdnem háromszáz lapra terjedő művében számos elavult szót elevenít fel. A nyelv-gazdagítás legbővebb s legtisztább forrásához vezette ez által a meginduló magyar irodalmat.

1799-től haláláig (1819. nov. 22.) Virten él, a Pyber család vendégszeretettel élvezi, itt alkot, s fordítja Vergilius Aeneisét magyarra. Ezek voltak életének legtermékenyebb évei.

A felvilágosodás költőjének, műfordítójának és nyelvújítójának emlékét ápolandó 1988-tól Dunaradványon Baróti Szabó Dávid Napokat, a virti sírnál és emléktáblánál - amelyet népes baróti küldöttség hozott 1990-ben - koszorúzást tartunk. A Napok keretében 1995-től róla elnevezett szavalóversenyt szervezünk - amelyen öt kategóriában a 6-19 éves korosztályból évente több mint 80 diák versenyez a Duna mindkét oldaláról és Barótról. A magyar szó és művelődés ünnepe évente az a két nap, amelyre 100-200 ember is eljön falunkból és a környékről.

Ilyen volt az, amikor hallhattuk Csiha Kálmán erdélyi, Hegedűs Lóránt magyarországi vagy Erdélyi Géza hazai református püspök igehirdetését, örülhettünk Jókai Anna, Egged Emese, Czine Mihály, Kálmán Attila, Makovecz Imre, Püspöki Nagy Péter, Dobos László, Szabó Rezső, Szénássy Zoltán, Gáspár Tibor, Szarka László, Nyíredy Maurus OSB, Zalabai Zsigmond gondolatainak, csodálhattuk Kányádi Sándor és baróti vendégeinek ízes magyar nyelvét.

Hosszú utánjárást és szervezést követően András Imre Csík-szeredából elszármazott, Bécsben élő jezsuita atya, Baróti Szabó Dávid kései rendtársa imádkozott a virti sírnál.

Emlékezetes Bánfi György, Bárdos Ágnes, Csanaky Eleonóra, Écsi Gyöngyi, Szvorák Katalin előadóstje, Barta Gyula, Csörgő Zsuzsa, Darázs Rozália, Jacsmenyik József, Janiga József, Nagy János képzőművészek és Szűcs Jenő fotóinak tárlata. Külön színfoltja volt rendezvényünknek a Felvidék népviseletét bemutató babakiállítás.

Iró és költő, szerzetes és református püspök, tanár, építész, történész, képző- és előadóművész, államtitkár és egyetemi tanár, mind arra figyelmeztet, amit Baróti Szabó Dávid A magyar ifjúsághoz című versében 1777-ben leírt, s amely sorok a szavalóversenyünk mottója is immár tíz éve:

*„Serkenj fel magyar ifjúság! Ím nemzeti nyelved,
Egy szép nemzetnek bélyege, veszni siet.
Serkenj fel mély álmodból, és szánd meg hazádnak
Nyelvét, mely ha kihál, tudd meg, örökre kihalsz.”*

Dr. Kalácska József

E sorok írója a komáromi Selye János Magyar Gimnázium matematika szakos tanára, dunaradványi önkormányzati képviselő, a Baróti Szabó Dávid Napok szervezője

Könyvfigyelő

Karácsony, Szilveszter, Újév - mindenki várja a szépséges és boldog ünnepeket, a hangulatot, mikor az égi és földi örömök egymásba fonódnak. Ilyenkor még a mennyei üzenetre is fogékonyabbak vagyunk, és jobban megindítanak a környezetünkben tapasztalt nyomorúságok is.

K és ő b b ,
hogy ocsúdni kezd az ember, jön a számvetés, a mérlegetés, a tervezés, egy csomó elvárás a jövőre nézve. Szeretjük lezárni a múltat, e l m ú l t " a l a p o n .

Szeretjük az újat, a mást, az ismeretlent, az érdekeset - "talán ez az év jobb lesz az előzőnél". Új tárgyak, új emberek, új feladatok. A régi nem jó, nem kell, megkopott, nem érdekes. Legyünk jobbak, különbek, szerezzünk magunknak

hírnevet, megbecsülést, tiszteletet... Alig múlik el a karácsony - Jézus születésének ünnepe -, máris körbeleng bennünket egy másik szellemiség, mely éppen az ellenkező irányba taszigál bennünket.

Az élelmiszerbolt a házunkkal szemben van, ezért legtöbbször ott vásárolunk. Az első, ami belépéskor meleg hullámként suhan rajtam végig, hogy télen kellemes meleg, nyáron kellemesen hűvös van odabent. Közvetlenül a másik hatás, ami ér, az az, hogy mindig szól a zene (természetesen könnyűzene). Sokszor tovább nézelődöm a kelletnél - mérgeződöm is e miatt -, mert olyan „kellemes” ott, és igen gyakran hazafelé menet azon kapom magam, hogy egy dallamot forgatok a fejemben, amelyet ott hallottam. Ugyan, mi rossz van ebben? - kérdezik tőlem, akikkel megosztom az élményt, és nekem erre

nincs válaszom. Nincs időm és tehetőségem arra, hogy megindokoljam, de nem is az én feladatam. Megtette azonban helyettem más, aki sokkal pontosabban, szakszerűbben a végére járt a dolgoknak, mégpedig egy bizonyos **Roger Liebi: Rockzene!** című rövid kis tanulmányában.

A rockzene akkor keletkezett, amikor a fiatalokban egyre kevesebb lett a vágy az eksztatikus (kábulat állapot) és misztikus élmények iránt. Darwin evolúciós elmélete döntő változást hozott a nyugati gondolkodásban: száműzte Istent mint Teremtőt. Így az emberi élet céltalan és értelmetlen, de hogy mégis elviselhető legyen, vakon bele kell ugranunk az irracionális világába: határelményekkel, önmegvalósítással, kábítószerezéssel, szabad szexszel, keleti misztikával, rockzenével stb.

A rockzene monoton ismétlésen alapul, amitől kikapcsolódik a tudat (míg a klasszikus zene aktiválja a szellemet). Gyakori hallgatása során növekszik a kikapcsolásra való képesség, s egyre

folytatás az 5. oldalon

A krisztusi élet

Mi leszel, ha nagy leszel? Milyen terveid vannak? Ugye vannak? De bármilyen legyen is a terved, szeretni és szolgálni meg kellene tanulnunk. Ez elengedhetetlen, ha Jézus barátja vagy!

Egyszer egy vadász megsebesített egy tengelicét. A madárka ideig-óráig még eléldégtelt azon, amit a földön talált, de aztán megérkezett a rettenetes, fagyos tél. Amikor egy hideg reggelen enivalót keresett, megpihent egy madárijesztőn. Tekintélyes madárijesztő volt, nagy barátja a szarkáknak, varjaknak és más szárnyasoknak. Szalmatestét régi ünneplőruhába öltöztették, a feje egy nagy narancssárga tökből, a fogai kukoricaszemekből készültek, orraként egy répa, szemeként két dió szolgált.

- Mi újság, tengelice? - kérdezte a madárijesztő kedvesen.

- Semmi jó - sóhajtott a tengelice. Kis híján elpusztulok ebben a hidegben, mert sehhol sem találok menedéket. Az enivalóról ne is beszéljünk. Azt hiszem, nem érem meg a tavaszt.

- Ne félj! Bújj ide a zakóm alá. A szalmám száraz és meleg.

Így talált otthonra a tengelice a madárijesztő szalmaszívében. Már csak enivalót kellett szereznie. De hol vannak ilyenkor a rügyek és a magok?

Egy nap, amikor a zúzmara jeges szárnya mindent belepett, a madárijesztő lágyan azt mondta a tengelicének:

- Tengelice, add meg a fogaimat: finom kukoricaszemek!

- De akkor neked nem lesz szád!

- Legalább bölesebbnek fogok látszani.

A madárijesztő száj nélkül maradt, de boldog volt, hogy kis barátja él. És rámosolygott diószemével.

Néhány nap múlva a répaorr következett:

- Edd meg, tele van vitaminnal!

Hamarosan a diókra került a sor.

- Majd mesélsz nekem - mondta.

Végül a madárijesztő odaadta a tengelicének a fejeként szolgáló tököket is.

Amikor megérkezett a tavasz, a madárijesztő már nem volt többé. De a tengelice élt, és felröppent a kék ég felé.

A krisztusi élet is ilyen: másoknak inni adunk, miközben mi talán szomjasak maradunk. Mások tapasztalhatják meg általunk Istent, az Ő szeretetét. Aki ha kell, oda mer adni mindent, és mer mindenestül Istenre hagyatkozni, az hasonlít leginkább Jézushoz, amint ez a kedves madármentő madárijesztő.

Ady Endre (1877-1919)

KIS, KARÁCSONYI ÉNEK

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

Könyvfigyelő

kevesebb szükséges eme passzivitás eléréséhez. Az okkultizmusban a szellem passzivitása az egyik legfontosabb eszköz arra, hogy kapcsolatba lehessen lépni a démonok világával. Hatása elkerülhetetlen: agresszió, düh, harag, depresszió, kényszerselekvések, transzállapot, természetellenes szexualitás, akaratnélküliség, döntésképtelenség, szenvedély.

Ha meggondoljuk, hogy minden év elején mennyi reménység, mennyi bizakodás, elvárás sőt fogadalom van az emberekben a jobb, a szebb és boldogabb jövőt illetően, csüggedésre adhatna okot, hogy a valóság ezzel szemben milyen kijózanítóan durva és fájdalmas. Megromlott viszonyunkat önmagunkkal, a természettel képtelenek vagyunk helyreállítani materialista szemléletünkkel. Csakhogy az emberben van misztikus elem is.

Ennek a világ által kínált lehetősége: az „Új korszak (New Age)”, amelyet a kreativitás és dinamizmus jellemez, a személyes Istent végképp halálra ítéli, az isteni mindenben benne van, és mindaz, ami létezik a világmindenséggel egyetlen egységet alkot. A béke, a harmónia, a szabadság és az erotikus szerelem idején végre tönkremegy a párstruktúra és a család...

Erről ír **Roger Liebi New Age!** című tanulmányában. A New Age-mozgalomban minden benne van, aminek némiképpen köze van az érzékfelettihez, babonához, okkultizmushoz, természetimádathoz. Észrevétlenül alakítja át a társadalom gondolkodását és érzésvilágát újságcikkek, tévé- és rádióadások, filmek, zene, oktatás, különböző társadalmi alkalmak segítségével.

A Biblia szerint nem a New Age, hanem a Last Age (utolsó idők) vette kezdetét.

„Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék - ha lehet - a választottakat is. Íme, előre megmondtam nektek.”

(Mt 24,24-25)

Mindenkinek saját magának kell eligazodnia korunk útvesztőiben. Tény, hogy nagyon rafinált módon lopóznak be családjainkba a különböző hatások, ne becsüljük őket alá! Egy picinyke vírustól egy egész nagy test is ágygnak esik. Fogadjuk el, hogy csak úgy maradhatunk meg egészségesen, ha naponta megtisztulunk a kórokozóktól!

Karácsonykor pedig ismét átélhetjük az emberfeletti örömet, hogy van kiút, és van megoldás.

Sz. C.

Az elmúlt hónapok eseményei

Szeptember 28.

A nőgyelet a szeptemberi összejövetelét a csehországi deportálás és a magyarországi kitelepítés emlékének szentelte.

1. Keszegh Pálné Jucika elszavalta Radnóti "Nem tudhatom..." című versét.

2. Oláh Imréné felolvasta Bihary Mihály könyvéből Tóth Lajos komáromi asztalosmester, presbiter kitelepített családjának történetét. Sírkövkön, Békéscsabán a következő felirat olvasható:

*„Komárom, gyakran száll feléd sóhajunk,
új hazánk enyhítette bánatunk,
de azért mi csak a régiről álmodunk.“*

3. Takác Ladislav szlovák történész "Magyar voltál! Ezért!", valamint - Szarka László szerkesztésében- „A szlovákiai magyarok kényszertelepítései emlékezete” című könyvek ismertetése.

4. Goda Klára gyülekezeti tagunk, egykori kitelepített visszaemlékezései (előadás).

5. Megemlékeztünk a minden élők útján eltávozott aszszonytestvérünkről, Tóth Jolikáról.

6. Összejövetelünk végén felhívtuk nőtestvéreink figyelmét a Duna Menti Múzeumban nyílt kiállításra, amely a kitelepítésről szól. Végül elénekeltük a 137. zsoltárunkat: „Hogy a babiloni vizeknél ültünk...”

Október 10.

Az Élő Víz pénzalap kezdeményezésére ismét megszerveztük az idősek vasárnapját. A postán kiküldött majd 50 meghívóra várakozáson fölül reagáltak az idős testvérek. Áldott dolog volt látni templomunkban újra helyet találó testvéreinket.

A jelenlévőket gyülekezetünk diakóniai gondnoknője, Oláh Imréné köszöntötte, majd a z Élő Víz nevében Csizi László, a pénzalap igazgatója. Az ígéhirdetés után nt. Fekesházy Gyula nyug. negyedi lelkipásztor hiteles előadását hallhattuk az idős kor ajándékairól. Simeon és Anna történetén keresztül kiemelte a Jézusról való biznyságtétel fontosságát, ami nem korfüggő. Majd

egyik teológus mondta el Fejes István szép versét, amely megzenésítve énekeskönyvünkben is megtalálható. (Egyedüli reményem, 276. dics.)

A templomi alkalom után gyülekezeti termünkben foly-

tatódott az egymásnak való örvendezés. Itt nyílt lehetőség arra, hogy egy szál virággal köszönetet mondjunk özv. Koroncziné Bihary Baby néninek, aki az alkalom megálmodója volt. Az együttlét szeretetvendégséggel zárult.

Október 14 -17.

A nyolcadik osztályba járó konfirmandusokkal töltöttünk

egy áldott hétvégét Alistálon. A már hagyománnyá váló alkalom tökéletességét csupán az csorbította, hogy rossz idő lévén, nem volt lehetőség a szabadtéri sportra, játéokra. De a gyermekek s a vezetők egyaránt jól érezték magukat. Új segédlelkészeink odaadó munkájukkal, fizikai segítségükkel is optimális módon részt vállaltak az alkalom sikerében.

Október 24.

Ezen a vasárnapon mutatkoztak be gyülekezetünkben új segédlelkészeink: Tóth Andrea és Tatár István. Ne csak igazságlataikért imádkozunk, hanem azért is, hogy megtalálják helyüket gyülekezetünkben, és hogy közösségünk többi szolgálattevőjével egységben tudjanak munkálkodni.

Október 26.

A nőgyelet e havi összejövetelét október havára eső emlékeinknek szenteltük.

Két kedves fiatal teológusunk: Tömösközi Erzsike és Szuhay György tartottak megemlékezést az 1517-es eseményekről.

Október 28.

A Komáromi Művészeti Alapiskola tartotta templomunkban koncertjét, fennállásának 140. évfordulója alkalmából. Szébbnél szebb zeneszámok csendültek föl, s az előadók tudásuk legjavát nyújtották. Köszönet a szép élményért Fekete Vince gondnok úrnak, a zeneiskola igazgatójának. Előadóinkat örömmel vendégeltük meg az alkalom után. Hisszük, ők is jól érezték magunkat templomunkban.

Október 31.

A reformáció jeles ünnepén vehettük magunkhoz az úri

szent vacsorát, mivel ez az alkalom az új borért való hálaadó istentisztelettel esett egybe. Esti istentiszteletünk ünnepélyességét emelte, hogy vendégül láthattuk a FIRESZ kórusát, Süllné Rácz Kinga vezetésével. Ezen az esti istentiszteleten ígét hirdetett Édes Árpád somorjai lelkipásztor, aki a kórus egy tagja. Igemagyarázata a napi Ige alapján tett bizonyosságot az Igemag megőrzésének fontosságáról. A kórus tagjait is örömmel vendégeltük meg, s örültünk, hogy sokáig együtt maradva még lehetőség nyílt a beszélgetésre.

November 4.

Ezen a vasárnapi istentiszteleten búcsúzott a gyülekezettől György András segédlelkész, aki kitöltve 3 éves segédlelkézi szolgálatát a elfogadta a somorjai gyülekezet meghívását, miután megkapta a Kárpátaljai Ref. Egyház beleegyezését, hogy egyházunkban vállalhat szolgálatot. Ez alatt a három év alatt segédlelkészünk főleg az ifjúsági munkában tevékenykedett, és szolgálati ideje alatt alakult meg gyülekezeti ifjúsági zenekarunk, a KEZEK, amely már sokszor szolgált különböző alkalmon. Hisszük, új szolgálati területén Somorján is, Isten áldása kíséri majd családjával együtt.

November 6.

Gyülekezetünk több fiatal tagja FIRESZ tini-ifi találkozón vett részt Alistálban. Az alkalom vezérgondolata a "Határok" voltak. Az Ige fényében nyilvánvalóvá váltak azok a korlátok, melyeket Isten szab, s amelyek nem csupán korlátoznak, hanem meg is védenek. Az előadó Süll Tamás volt. Örömmel és megelégedve jöttek haza. Isten áldja meg a szervezőket.

November 7.

Gyászolók istentiszteletére került sor ezen az első novemberi vasárnapon. A postán keresztül kézbesített meghívók címzettjei az elmúlt évben kedvesüket veszített gyászolók voltak. Ilyenkor mindig az örökélet s a feltámadás reménye kerül előtérbe az igehirdetés alkalmával.

November 8.

Hálásan köszönjük azoknak a nőtestvéreknek a segítségét, akik ezekben a napokban részt vettek a templompadok párnáinak felújításában. A párnákba való szivacsokat gyülekezetünk presbitere, Gál Sándor szerezte be, és vásárolta meg. Köszönet érte! S köszönjük azon nőtestvérek munkáját is, akik akár a mosásban, akár a varrásban részt vettek. Reméljük, a közeljövőben felújíthatjuk a következő pados párnáit is.

November 13.

Egyházmegyei hittanverseny volt ezen a szombaton. Gyermekünk már a megelőző hetekben is lázasan készültek a megméretésre. Egy négytagú alsós (1-4 oszt.) s egy háromtagú felsős (5-9 oszt.) vett részt a versenyen. Jó, ha látjuk ezeknek a versenyeknek a célját, mégpedig azt, hogy gyermekünk kezükbe véve a Szentírást, megismerkednek a bibliai történetekkel, és nem csúszna ez a verseny gyülekezetek közötti rivalizálásba. Mert akkor már elvesztette a célját és létjogosultságát. Bár gyer-

mekeink nem értek el számottevő helyezést, álljon itt a nevük, hiszen rengeteg munka s ráfordított idő kísért egy-egy ilyen felkészülést. Az alsósok: Bugyi Ágnes, Fekete Emese, Fazekas Zsuzsi, Simon Robi. A felsősök: Motesicky Bori, Nagy Ágnes és Pontyos Tünde. Köszönjük hitoktatóink - Ódor Zsuzsanna, Anyalai Emese - felkészítő munkáját is.

November 18.

A Mariánum Egyházi Alapiskola és Gimnázium végzős diákjai a szalagavatójukra készültek. Ebből az alkalomból rendhagyó módon, csütörtök este is megterítettük az úrasztalát. Akik részesei voltunk ennek az istentiszteletnek, mindnyájan tanúsíthatjuk, hogy Istentől áldott alkalom volt. Isten őrizze ifjainkat, s adjon nekik bölcsességet mind az érettségi vizsgához, mind a pályaválasztáshoz.

November 20.

Házások csendes napját szerveztük, melynek előadója Szarka Miklós budapesti lelkipásztor a Család és Házasság segítőszolgálat munkatársa volt. Örültünk, hogy köreinkben üdvözölhetjük Gyopár nagytiszteletű asszonyt is, aki jelenlétével, kedves hozzászólásaival mintegy kiegészítette férje előadásait. Az alkalmon majdnem 40-en vettünk részt, s hisszük, mindannyian megerősödünk elhivatásunkban, akár feleség, akár férjként voltunk jelen. Köszönjük az Élő Viz pénzügyítő alap támogatását, mellyel segítették ezt az alkalmat is.

November 30.

Adventi összejöveteleink mottója:

„Hadd ragyogjon rám csillogása, áldott Betlehemnek!

Hadd lássam az eljövendő vigaszt, győzedelmet,

Zendüljön fel boldog dala angyalok karának,

Dicsőséges karácsonyest, imádkozva várlak.”

Dömötör Ilona: Karácsony, várlak.

Ezen az alkalmon szavalta el Puskás Gizike nőtestvérünk Reményik Sándornak Károlyi Gáspár emlékezetére írt, a Fordító című versét. Ezután meghallgattuk kedves új tagunknak, Dukonné Goda Évának visszaemlékezését drága édesanyjára, aki a nyáron távozott az élők sorából, 97 éves korában, s gyülekezetünk egyik legidősebb tagja volt. Godáné Berta Klára néni sokat beszélt lányának a régi nőegylet életéről, a színelőadásokról, melyeket 70-80 évvel ezelőtt tartottak az akkori ref. fiatalok. Lánya lelkére kötötte lépjen nyomdokaiba a református nőegyletben. Ezután Fazekas László nt. úr felkérte a nőegylet tagjait, kapcsolódjanak be gyülekezetünk diakóniai munkájába. Mint minden előző évben, most is beosztottuk az asszonytestvéreket a karácsonyi szeretetvendégség szolgálataira.

December 3, 4.

Ezen a hétvégén: pénteken, szombaton rendeztük a hit-tanórákra járó gyermekek szeretetvendégségét. Pénteken a konfirmandusokat vendégeltük meg. Szombat délelőtt az alsó osztályokat látogató gyerekek közül csaknem 50 nebuló jött el. Délután a felsősök örülhettek a közös játéknak s a megvendégelésnek. Este az ifisek tartották késő éjszakába nyúló Mikulás-estjüket.

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:

NOVEMBER:

Júlia - Sánta Béla róm. kat. mérnök és Kürthy Júlia ref. levéltáros gyermeke

Zsuzsanna - mgr. Vanya Artúr róm. kat. programozó és mgr. Hevesi Anikó ref. tanárnő gyermeke

DECEMBER:

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

SZEPTEMBER:

Doktor Péter róm. kat. felszolgáló és Nagy Annamária ref. recepciós

DECEMBER:

Drozd Milan róm. kat. fényképész és Padlovics Ágnes ref. szerkesztő

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL:

OKTÓBER:

Mester Töltéssi Katalin 60 évesen, öz. Kósa Ferencné Balogh Karolina 83 évesen

NOVEMBER:

Csiba Géza 64 évesen, Tóth László 62 évesen, Cselle Mihály 79 évesen, Paty Nagy Gergely 89 évesen, Lavó Zoltán 57 évesen, öz. Cseresna Jánosné Burian Jolán 80 évesen

DECEMBER:

Istentiszteletek időpontja a karácsonyi ünnepkörben

dec. 24. 16.00 ünnepi istentisztelet gyermekműsorral

dec. 25. 10.00 istentisztelet úrvacsorával
17.00 istentisztelet

dec. 26. 10.00 istentisztelet úrvacsorával
17.00 istentisztelet

dec. 30. 17.00 istentisztelet

dec. 31. 17.00 óévi istentisztelet

2005.

jan. 1. 10.00 újévi istentisztelet úrvacsorával
17.00 újévi istentisztelet

Eklézsiánk múltjából

Különös jelentősége van napjainkban annak, hogy templomunk felépítéséről beszéljünk és írjunk. Mint tanulságot állíthatjuk szembe a jelenlegi átépítési folyamatot az akkori heroikus áldozatvállalással, amikor őseink felépítették a Felvidék legnagyobb református templomát. Az ősök példája kell, hogy parancsolólag hasson egyházunk mai tagjaira is. Mert hisz a múlt gyökereiből fejlődik ki a jelen. E szempontot figyelembe véve, az alábbiakban a korabeli jegyzőkönyvből vett idézetekkel kívánom prezentálni szentegyházunk felépítésének történetét.

Anno 1786 Die 14 - Juny

A Rév Komáromi Szent Ecclesia Presbiterjeinek, és több Elöljáróinak is a Templomra tett öszve Gyűlésében egyenlő egyességet végeztek a következők úgymint

1.-ször Hogy a következő 1787 Esztendőnek Tavasz Részében Istennek Kegyelmes engedelméből a Templomnak Építéséhez hozzá fogjunk.

2.-ször Hogy azon építendő Templomnak Formája Ovális avagy Elliptich légyen, és hogy ennek illendő Capacitása lehessen, tetszett a Községnek úgy végezni; hogy hosszúsága tsupa Világosságának 18 öll, Szélessége pedig 10öll, és három láb légyen: Körös körül ezen feljül Chorus, avagy Kar Csináltassék, Mellyek szélessége mindenüt két öltre tetessék, az egyik részében pedig ezen czélba vett épületbe négy öltre, és így Két öllel szélesebbre, mint egyebüt ezen Chorus csináltassék.

3.-ször A kömévéstől jelentettvén: hogy a Város Téglavetőjébe 40000 száraz Téglák, 6 Forintonk erre taláttatnának: hogy ezen Téglák előre megnézettessenek; ha valyon nem az ellmult Esztendőben az Árvíz által megázottakból valók légyenek é? és ha alkalmatossáoknak taláttatnak meg is vétessenek Közönségessen végeztett.

4.-ször Hogy kettő az Elöljárók közül; úgymint Czika Péter, és Csizmadia György Uraimék a most legg Közelebb, mindenféle Fa Materialéknak juttáson valo meg vételére.

5.-ször Kérettek volt az Urak Mogyorosy István Curátor és Csajági Máté uraink, hogy Ujfalun a Fundamentumhoz meg kívántatott Köveket vegyék meg; mellyre is magokat ajánlották.

6.-ször Thaly Sándor ur egy meg avult Hajóját ajánlotta a Szent Ecclesiának; hogy azon a föllyebb említett követ ide helybe Szálltassanak, és ha kívántatni fog más Szükségre is a míg hasznát lehet venni fordítattassék.

7.-ször A Kömives Mesterségben a Directio egészen Braunschewiger Gáspárnak adatott által, a Templom építésének egészen a végéig, úgy az Áts Mesterségben Mayer Bertalan Áts Mesternek: úgy mindazon által hogy mind a König Simon Kömüves Mesternek, mind pedig Rauffer Mihály Áts Mesternek legényei is fognak az Épülethez acceptáltatni.

Jegyzet:

1 öll = 6 láb

1 láb = 12 hüvelyk

1 hüvelyk = 12 vonal

1 vonal = 12 pont

PhDr. Szénássy Zoltán